

kunde regne med, at ogsaa alle fremtidige offentlige Slagtehus vil blive autoriseret som Eksportslagterier. Da man imidlertid ikke kan udelukke Muligheden af, at der — navnlig paa Landet — kan blive oprettet en Række mindre offentlige Slagtehus, der ikke ønskes autoriseret som Eksportslagterier, vil det for at sikre en betryggende Kontrol ogsaa paa saadanne offentlige Slagtehus være nødvendigt at tilvejebringe Lovhjemmel for den nuværende Praksis. Det maa ogsaa tages i Betragtning, at Kødkontrollen efterhaanden er blevet et Speciale indenfor Dyr lægeuddannelsen, hvorved Ancienniteten kommer til at spille en Rolle, der nødvendiggør, at Landbrugsministeren gennem Godkendelse af Dyr lægens Ansættelse har Lejlighed til at influere paa, at der tages et rimeligt Hensyn til Ancienniteten.

Det foreslaas, at Landbrugsministeren skal godkende Kontrolafgifterne, derunder Afgiften for Slagteplads paa de offentlige Slagtehus, for derved at opnaa en vis Ensartethed, saaledes at Overgangen til sin Tid til en ensartet Kødkontrol Landet over lettes. Ved Godkendelsen maa ogsaa tages i Betragtning, at Afgifterne dækker rimelige Driftsudgifter, derunder Forrentningen af den Kapital, der er medgaaet til Opførelse af Slagtehus af passende Størrelse.

Til § 4.

Det foreslaas at forbyde at anbringe Mærker paa Kød og Slagteaffald paa Grundlag af privat Kødkontrol, idet denne er saa lidet betryggende, at man mener, at Forbrugerne har Krav paa at blive sikrede mod, at saadant Kød og Slagteaffald kan udgives for at være behørigt undersøgt.

Bestemmelsen om, at Kød, som ikke kan henføres til 1ste eller 2den Klasse, i visse Tilfælde kan blive afhændet direkte til Forbrugerne, naar det er blevet dampkogt paa Slagteriet, findes i adskillige Sundhedsvedtægter, og man har anset det for rigtigst at lovfæste den.

De i Paragraffen iøvrigt indeholdte Bestemmelser er de for Tiden gældende.

Til § 5.

Efter de nugældende Bestemmelser kan, som anført i de indledende Bemærkninger, Kød og Slagteaffald hidrørende fra Dyr, slagtede i en hvilken som helst Kommune, uanset om der i denne er paabudt Kødkontrol eller ej, indføres i enhver Kommune, og det er overladt til Kommunerne

ved Bestemmelse i Sundhedsvedtægt at paabyde Kontrol med det indførte Kød og Slagteaffald. Det saaledes kontrollerede Kød- og Slagteaffald kan nu forhandles jævnsides med det ved Slagtninger i Kommunen fremkomne godkendte Kød og Slagteaffald. Denne Urimelighed bortfalder efter den foreslaaede Ordning, idet det bærende Princip i de under nærværende Paragraf foreslaaede Bestemmelser er det, at der i en Kommune ikke maa indføres Kød og Slagteaffald, der hidrører fra Slagtning i en Kommune, hvor en ringere Kødkontrol er paabudt end den i Indførselskommunen paabudte. Derved brydes paa en afgørende Maade med de nugældende Bestemmelser, og fremmes Interessen for Oprettelsen af Kødkontrol af 1ste Kategori, idet disse Kommuner nu ikke som hidtil vil være pligtig at modtage Kød og Slagteaffald af 1ste Klasse, hidrørende fra Dyr, der er slagtede i Kommuner, hvor der er paabudt Kødkontrol af 2den Kategori, ganske bortset fra, at det i det lange Løb maa betragtes som en Urimelighed at paanøde en Kommune Kød og Slagteaffald hidrørende fra Dyr, der er slagtede i en Kommune, hvor der er paabudt Kødkontrol af ringere Art end i Indførselskommunen paabudt.

Ved forskellige Lejligheder har de offentlige Slagtehus givet Udtryk for, at de føler deres Interesser truet, naar Eksportslagterierne lader andre slagte hos sig eller slagter for andres Regning, hvilket for Andelsslagteriernes Vedkommende vil sige, at de slagter for andre end Andelshaverne eller for disse slagter Dyr, som de ikke selv har produceret, d. v. s. Dyr, der ikke en væsentlig Del af deres Levetid har været paa de paagældende Andelshaveres Ejendomme. Et offentligt Slagtehus er baseret paa — mod en Afgift — at stille Slagteplads til Raadighed for en nærmere begrænset Kreds af Slagtere, og det er derfor indlysende, at et Eksportslagteri ved at slagte for andre kommer ind paa et Omraade, som oprindeligt er tiltænkt et offentligt Slagtehus. Justitsministeriet har da ogsaa ud fra denne Opfattelse, sammenholdt med, at Eksportslagterierne, som Navnet ogsaa angiver, er baserede paa at slagte til Eksport, for at beskytte de offentlige Slagtehuses berettigede Interesser, i Bekendtgørelse Nr. 176 af 19. August 1911 om indenrigs Kødkontrol i Medfør af Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911 udtalt, at det er en Selvfølge, at den i Lovens § 5 anførte Adkomst til Forhandling og Indførsel af Kød og Slagteaffald stammende fra Eksportslagterierne kun er hjemlet for Varer hidrørende fra Slagtninger